Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
NIILO JÄÄSKINEN
prednesené 24. septembra 2015 [1]

**Spojené veci C-283/14 a C-284/14**

**CM Eurologistik GmbH (C-283/14)**
**proti**
**Hauptzollamt Duisburg**
**a**
**Grünwald Logistik Service GmbH (C-284/14)**
**proti**
**Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

[návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podali Finanzgericht Düsseldorf (Nemecko) a Finanzgericht Hamburg (Nemecko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Antidumpingové clo uložené na dovoz určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov s pôvodom v Číne — Opätovné uloženie antidumpingového cla zavedeného pôvodným nariadením, ktoré Súdny dvor vyhlásil za neplatné — Opätovné otvorenie počiatočného prešetrovania týkajúceho sa určenia normálnej hodnoty — Opätovné uloženie antidumpingového cla na základe tých istých údajov“

## I – **Úvod**

1. Vnútroštátne súdy sa svojimi dvoma návrhmi na začatie prejudiciálneho konania pýtajú Súdneho dvora na platnosť vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 158/2013 z 18. februára 2013, ktorým sa opätovne ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov (najmä mandarínok atď.) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike. [2] Tieto návrhy sú v podstate ilustráciou dialektiky medzi antidumpingovými právnymi predpismi ako systémom ochranných opatrení v rámci obchodnej politiky na jednej strane a prejavom prijímania správnych rozhodnutí, ktoré podliehajú súdnemu preskúmaniu, na druhej strane.

2. Otázky boli položené v rámci sporov medzi spoločnosťou CM Eurologistik GmbH (ďalej len „Eurologistik“) a Hauptzollamt Duisburg (Hlavný colný úrad Duisburg, Nemecko), resp. spoločnosťou Grünwald Logistik Service GmbH (ďalej len „GLS“) a Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Hlavný colný úrad Hamburg-mesto, Nemecko), ktoré sa týkajú výberu antidumpingového cla na dovoz konzervovaných mandarínok pochádzajúcich z Čínskej ľudovej republiky.

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — Ú. v. EÚ L 49, s. 29, ďalej len „sporné vykonávacie nariadenie“.

3. Vnútroštátne súdy uvádzajú niekoľko dôvodov neplatnosti sporného nariadenia. Vzhľadom na požiadavku Súdneho dvora sa však tieto návrhy obmedzia na preskúmanie otázky, či môžu inštitúcie v prípade čiastočného opätovného otvorenia antidumpingového konania na základe rozsudku, ktorým Súdny dvor rozhodol o neplatnosti predchádzajúceho nariadenia ukladajúceho konečné antidumpingové clo, zachovať obdobie počiatočného prešetrovania na účely určenia normálnej hodnoty dotknutých tovarov v následne prijatom vykonávacom nariadení.

## II – **Právny rámec**

4. Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (ďalej len „základné nariadenie“) [3] v odôvodnení 20 stanovuje:

„Je potrebné ustanoviť, aby opatrenia zanikli po piatich rokoch, pokiaľ preskúmanie nepreukáže, že by mali byť zachované. Je taktiež potrebné ustanoviť v prípadoch, kedy sú predložené dostatočné dôkazy o zmenených okolnostiach, predbežné preskúmania alebo prešetrenia s cieľom stanoviť, či sú náhrady antidumpingových ciel odôvodnené…“

5. Článok 2 základného nariadenia nazvaný „Vymedzenie dumpingu“ stanovuje, že „normálna hodnota je spravidla založená na cenách zaplatených alebo obvykle platených v bežnom obchode nezávislými zákazníkmi v krajine vývozu“.

6. Článok 2 časť A ods. 7 písm. a) základného nariadenia stanovuje:

„v prípade dovozov z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom sa normálna hodnota určí na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom alebo na základe ceny z takejto tretej krajiny voči iným krajinám vrátane Spoločenstva, alebo ak toto nie je možné, na inom odôvodnenom základe, vrátane ceny skutočne zaplatenej alebo bežne platenej v Spoločenstve za podobný výrobok, ktorá sa v prípade potreby riadne upraví tak, aby zahŕňala primerané ziskové rozpätie.

Vhodná tretia krajina s trhovým hospodárstvom sa vyberie vhodným spôsobom, pričom sa vezmú do úvahy spoľahlivé informácie dostupné v čase výberu…“

7. Článok 6 základného nariadenia nazvaný „Zisťovanie“ stanovuje:

„1. Po začatí konania Komisia v spolupráci s členskými štátmi začne zisťovanie na úrovni Spoločenstva. Toto zisťovanie sa vzťahuje na dumping aj ujmu, pričom obe tieto skutočnosti sa skúmajú súčasne. Na účely reprezentatívneho zistenia sa stanoví obdobie zisťovania, ktoré v prípade dumpingu trvá bežne najmenej šesť mesiacov bezprostredne pred začatím konania. Informácie vzťahujúce sa na obdobie, ktoré nasleduje po období zisťovania, sa nezohľadnia…“

3 — (Ú. v. EÚ L 343, s. 51). Základným nariadením, ktoré nadobudlo účinnosť 11. januára 2010, bolo zrušené a nahradené nariadenie Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45), v znení zmenenom a doplnenom nariadením Rady (ES) č. 2117/2005 z 21. decembra 2005 (Ú. v. EÚ L 340, s. 17) (ďalej len „nariadenie č. 384/96“).

8. Článok 11 základného nariadenia nazvaný „Doba trvania, preskúmania a náhrady“ v odsekoch 2 a 3 stanovuje:

„2. Konečné antidumpingové opatrenie vyprší päť rokov od jeho uloženia alebo päť rokov od ukončenia najnovšieho preskúmania, ktoré sa týkalo tak dumpingu, ako aj ujmy, pokiaľ nie je v rámci preskúmania stanovené, že uplynutie platnosti by pravdepodobne viedlo k pokračovaniu alebo opakovanému výskytu dumpingu a ujmy…

…

3. Potrebu pokračovať v ukladaní opatrení možno taktiež preskúmať, ak je to opodstatnené, z podnetu Komisie…

Predbežné preskúmanie sa začne, ak príslušná žiadosť obsahuje dostatočné dôkazy, že pokračujúce uloženie opatrenia už nie je potrebné na vyrovnanie dumpingu a/alebo že je nepravdepodobné, že by ujma pokračovala, alebo sa opakovane vyskytovala, ak by sa opatrenie zrušilo alebo zmenilo, alebo že existujúce opatrenie nie je alebo už nie je odôvodnené na kompenzáciu dumpingu, ktorý spôsobuje ujmu…“

## III – **Skutkové okolnosti predchádzajúce prijatiu sporného vykonávacieho nariadenia**

9. Rozhodujúci aspekt pri hľadaní odpovede na otázky položené Súdnemu dvoru teda spočíva v pôsobnosti rozsudku GLS,[4] ktorým Súdny dvor rozhodol o neplatnosti nariadenia (ES) č. 1355/2008, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých citrusových plodov.[5] Z odôvodnenia 3 tohto nariadenia vyplýva, že prešetrovanie týkajúce sa dumpingu a utrpenej ujmy sa týkalo obdobia od 1. októbra 2006 do 30. septembra 2007.[6]

10. V rozsudku GLS Súdny dvor nasledoval návrhy generálneho advokáta[7] a rozhodol, že vzhľadom na článok 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia sú inštitúcie v prípade dovozu z tretej krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom povinné preskúmať všetky dostupné informácie s cieľom nájsť podobnú krajinu s trhovým hospodárstvom.[8]

11. Súdny dvor teda uviedol, že „Komisia a Rada v rozsahu, v akom určili normálnu hodnotu predmetného výrobku na základe cien skutočne zaplatených alebo splatných v Únii za podobný výrobok bez vynaloženia náležitej starostlivosti požadovanej s cieľom určiť túto hodnotu na základe cien platených za taký istý výrobok v tretích krajinách s trhovým hospodárstvom, porušili požiadavky vyplývajúce z článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia“.[9]

4 — Rozsudok GLS (C-338/10, EU:C:2012:158).

5 — Nariadenie Rady z 18. decembra 2008, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov (najmä mandarínok atď.) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 350, s. 35, ďalej len „nariadenie 1355/2008“). Spresňujem, že Všeobecný súd Európskej únie rozsudkom Zhejiang Xinshiji Foods a Hubei Xinshiji Foods/Rada (T-122/09, EU:T:2011:46), zrušil nariadenie č. 1355/2008 v rozsahu, v akom sa týkalo žalobkýň, spoločností Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd a Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd, z dôvodu porušenia práva na obhajobu a nedostatok odôvodnenia.

6 — Ako vyplývalo z odôvodnenia 12 nariadenia Komisie (ES) č. 642/2008 zo 4. júla 2008, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov (najmä mandarínok atď.) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 178, s. 19).

7 — Pozri návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bot vo veci GLS (C-338/10, EU:C:2011:636, bod 10), z ktorých vyplýva, že „nariadenie č. 1355/2008 je protiprávne, keďže z neho nevyplýva, že inštitúcie Spoločenstva vynaložili naozajstnú a dostatočnú snahu, aby určili normálnu hodnotu konzerv mandarínok a iných citrusových plodov na základe tuzemských alebo vývozných cien v jednej z tretích krajín s trhovým hospodárstvom uvedených v štatistikách Eurostatu ako krajiny, z ktorých boli výrobky s rovnakým zaradením v colnom sadzobníku ako dotknutý výrobok v rokoch 2006 alebo 2007 dovezené do Spoločenstva v množstvách, ktoré nie sú zjavne zanedbateľné“.

8 — Musia sa teda ubezpečiť o tom, že nie je možné určiť normálnu hodnotu na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom alebo na základe ceny uplatňovanej z takej tretej krajiny voči inej krajine, a až potom určiť normálnu hodnotu na inom vhodnom základe.

9 — Rozsudok GLS (C-338/10, EU:C:2012:158, bod 36).

12. Po vydaní rozsudku GLS uverejnila Komisia 19. júna 2012 oznámenie o opätovnom otvorení antidumpingového konania,[10] v ktorom konštatovala, že konečné antidumpingové clá zaplatené podľa nariadenia č. 1355/2008 musia byť vrátené alebo odpustené. Ďalej uviedla, že v dôsledku tohto rozsudku „dovoz určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov (najmä mandarínok atď.)[11]… už viac nepodlieha antidumpingovým opatreniam uloženým nariadením č. 1355/2008“. Týmto oznámením sa takisto *čiastočne opätovne otvorilo* antidumpingové prešetrovanie týkajúce sa dovozu určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov (najmä mandarínok atď.) s pôvodom v Číne na účely vykonania spomínaného rozsudku Súdneho dvora. V tomto oznámení bolo uvedené, že opätovné otvorenie sa týka len výberu analogickej krajiny a prípadné stanovenie normálnej hodnoty podľa článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia, ktorá sa použije na výpočet prípadného dumpingového rozpätia.

13. Následne bolo 18. februára 2013 prijaté sporné vykonávacie nariadenie, ktorým sa opätovne ukladá konečné antidumpingové clo, a účinnosť nadobudlo 23. februára 2013. Jeho platnosť mala uplynúť 31. decembra 2013.[12] Prešetrovanie dumpingu a ujmy, na ktorej bolo založené, sa týkalo obdobia od 1. októbra 2006 do 30. septembra 2007.[13]

## IV – **Spory vo veci samej, prejudiciálne otázky a konanie pred Súdnym dvorom**

14. Vo veci C-283/14 spoločnosť Eurologistik poskytujúca skladové a distribučné služby umiestnila 20. a 25. marca 2013 oranžové mandarínky pochádzajúce z Číny do riadne schváleného colného skladu.[14] V apríli 2013 spoločnosť Eurologistik vybrala časť uvedených mandarínok z colného skladu a predložila vyhlásenie o prepustení do voľného obehu. Na tento účel vypočítala antidumpingové clo vo výške 9 657,99 eura. Colným výmerom zo 7. mája 2013 jej Hauptzollamt Duisburg uložil antidumpingové clo 9 657,99 eura.

15. Spoločnosť Eurologistik podala voči tomuto výmeru námietku s tvrdením, že sporné vykonávacie nariadenie je neplatné. Hauptzollamt Duisburg jej rozhodnutím zo 17. mája 2013 vrátil antidumpingové clo v sume 255,25 eura a následne rozhodnutím z 9. septembra 2013 zamietol jej námietku s odôvodnením, že je uvedeným nariadením viazaný. Spoločnosť Eurologistik preto podala voči tomuto rozhodnutiu žalobu na Finanzgericht Düsseldorf, v ktorej sa opäť odvolávala na neplatnosť sporného vykonávacieho nariadenia.

16. Finanzgericht Düsseldorf rozhodol prerušiť konanie a predložiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Je [sporné vykonávacie] nariadenie platné?“

10 — Oznámenie o antidumpingových opatreniach týkajúcich sa dovozu určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov (najmä mandarínok atď.) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a o čiastočnom opätovnom otvorení antidumpingového prešetrovania týkajúceho sa dovozu určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov (najmä mandarínok atď.) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ C 175, s. 19, ďalej len „oznámenie o opätovnom otvorení“).

11 — Týka sa to mandarínok (vrátane tangerínok a satsumas), klementínok, wilkingov a iných podobných citrusových hybridov vymedzených v položke KN 2008 s pôvodom v Číne.

12 — Treba zdôrazniť časovú pôsobnosť nového antidumpingového cla, ktorá vychádzala z počiatočného päťročného obdobia, t. j. bola vypočítaná od nadobudnutia účinnosti nariadenia 1355/2008. Platnosť sporného vykonávacieho nariadenia, ktorým sa vykonával rozsudok GLS, mala teda uplynúť päť rokov po nadobudnutí účinnosti nariadenia č. 1355/2008 (31. december 2008), t. j. 31. decembra 2013.

13 — Pozri poznámku pod čiarou 6 týchto návrhov.

14 — Konkrétne išlo o 48 000 kartónov po 24 konzerv (312 gramov) oranžových mandarínok bez pridaného alkoholu a s pridaným cukrom (13,95 %) zaradených pod podpoložku 2008 30 75 90 Integrovaného colného sadzobníka (TARIC). Pri tejto príležitosti uviedla colnú hodnotu 5,910 eura za kartón.

17. Vo veci C-284/14 uložil Hauptzollamt Hamburg Stadt na základe sporného vykonávacieho nariadenia colným výmerom z 3. apríla 2013 spoločnosti GLS, ktorá je dovozcom konzervovaných mandarínok pochádzajúcich z Číny, dovozné clá, súčasťou ktorých bolo antidumpingové clo v sume 62 983,52 eura.

18. S odvolaním sa na neplatnosť uvedeného nariadenia podala spoločnosť GLS 30. apríla 2013 na Hauptzollamt Hamburg Stadt voči predmetnému colnému výmeru námietku, ktorá bola rozhodnutím z 24. mája 2013 zamietnutá ako nedôvodná. Dňa 26. júna 2013 podala spoločnosť GLS proti tomuto rozhodnutiu žalobu na Finanzgericht Hamburg, ktorý rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Je [sporné vykonávacie] nariadenie platné napriek tomu, že sa neuskutočnilo samostatné antidumpingové prešetrovanie ku dňu jeho prijatia, ale len sa pokračovalo v antidumpingovom prešetrovaní, ktoré sa už predtým viedlo pre obdobie od 1. októbra 2006 do 30. septembra 2007, avšak podľa zistení Súdneho dvora uvedených v rozsudku GLS sa toto prešetrovanie uskutočnilo v rozpore s povinnosťami vyplývajúcimi z nariadenia [č. 384/96], v dôsledku čoho Súdny dvor v uvedenom rozsudku [konštatoval neplatnosť] nariadenia [č. 1355/2008], ktoré bolo prijaté na základe uvedeného prešetrovania?“

## V – **Analýza**

### A – *O dôvode neplatnosti predloženom Súdnemu dvoru*

19. Jeden z dôvodov neplatnosti predložených Súdnemu dvoru v prejednávanej veci si vyžaduje určiť, či je sporné vykonávacie nariadenie v rozpore s článkom 6 ods. 1 základného nariadenia v tom zmysle, že vychádza z obdobia prešetrovania staršieho ako päť rokov, a to od 1. októbra 2006 do 30. septembra 2007. Vnútroštátne súdy sa Súdneho dvora pýtajú na to, či je v súlade so zákonom zohľadniť obdobie počiatočného prešetrovania pri posudzovaní existencie podobnej krajiny v rámci opätovného zavedenia predmetného antidumpingového cla.

20. Podľa názoru Finanzgericht Düsseldorf z článku 6 ods. 1 tretej vety základného nariadenia vyplýva, že skúmanie sa musí nutne týkať aktuálneho obdobia, čo platí aj v prípade opätovného zavedenia antidumpingového cla. Finanzgericht Hamburg ďalej uvádza, že aj keby v zásade bolo možné zohľadniť obdobie počiatočného prešetrovania, skutočnosť, že sa pri takomto postupe s dostatočnou istotou nedá vylúčiť porušenie povinnosti (náležitej starostlivosti) konštatované Súdnym dvorom v rozsudku GLS, by tomu v prejednávanej veci bránila. Poukazuje na to, že podniky z tretích krajín sú schopné odpovedať na otázky o to menej, že relevantné obdobie prešetrovania je vzdialené v čase.

21. Pokiaľ ide o spoločnosti Eurologistik a GLS, navrhujú posúdenie článku 6 ods. 1 v spojení s článkom 6 ods. 9 základného nariadenia, z ktorého vyplýva, že antidumpingové opatrenia možno zaviesť len na základe určenia obdobia prešetrovania, ktoré je čo najaktuálnejšie. Tvrdia, že rozsudok Industrie des poudres sphériques/Rada [15] predstavuje základ povinnosti inštitúcií zvoliť si časovo blízke obdobie prešetrovania. Nakoniec tieto účastníčky konania s odvolaním sa na článok 11 ods. 3 základného nariadenia, ktorý upravuje predbežné preskúmanie, tvrdia, že uvedené ustanovenie je tiež dôkazom toho, že platné antidumpingové clá nebránia preskúmaniu na základe aktuálnych údajov.

15 — C-458/98 P, EU:C:2000:531.

B – *O zákonnosti zohľadnenia relevantného obdobia prešetrovania*

22. Aby som mohol posúdiť dôvod neplatnosti založený na výbere obdobia prešetrovania, chcem pripomenúť niektoré zásady, ktorými sa riadi ukladanie antidumpingových ciel, ako aj klasické pravidlá v oblasti prijímania správnych rozhodnutí a následne sa budem podrobnejšie zaoberať ich dodržaním v súvislosti s prijatím sporného vykonávacieho nariadenia.

1. Pripomienky z hľadiska antidumpingových právnych predpisov ako systému ochranných opatrení patriacich do spoločnej obchodnej politiky

23. Je nesporné, že článok 6 ods. 1 základného nariadenia záväzne nestanovuje obdobie prešetrovania, ktoré majú inštitúcie zohľadniť. Uvádza sa v ňom len to, že obdobie prešetrovania trvá bežne najmenej šesť mesiacov bezprostredne pred začatím konania.

24. Na úvod treba pripomenúť, že antidumpingové clá majú za cieľ neutralizovať dumpingové rozpätie vyplývajúce z rozdielu medzi vývoznou cenou do Únie a normálnou hodnotou výrobku, a tým odstrániť škodlivé účinky dovozu dotknutého tovaru do Únie.[16] Cieľom antidumpingového konania je ochrana výrobného odvetvia Únie, ktoré má na uvedenú ochranu nárok, pokiaľ sú splnené podmienky stanovené v základnom nariadení (článok 5 ods. 9 a článok 6 ods. 4 základného nariadenia).[17]

25. Súdny dvor tak v rozsudku Industrie des poudres sphériques/Rada[18] uviedol, že zavedenie antidumpingových ciel *nie je sankciou za predchádzajúce správanie,*[19] ale opatrením na obranu a ochranu pred nekalou hospodárskou súťažou vyplývajúcou z existencie dumpingu, a že z tohto dôvodu antidumpingové clá vo všeobecnosti nemožno uložiť ani zvýšiť so spätným účinkom. Súdny dvor následne konštatoval, že inštitúcie musia viesť prešetrovanie *na účely zistenia ujmy* „na základe čo najaktuálnejších informácií“.[20]

26. Okrem toho inštitúcie Únie majú v tejto oblasti a osobitne v oblasti antidumpingových opatrení širokú mieru voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musia posúdiť. Čo sa týka súdneho preskúmania takéhoto posúdenia, musí sa obmedziť na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či sú skutkové zistenia, ktoré sa zohľadnili pri spornom výbere, vecne presné a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu týchto skutkových zistení alebo k zneužitiu právomoci.[21]

27. Podľa článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia sa podobná krajina vyberie vhodným spôsobom.[22] Výber tejto krajiny je vecou voľnej úvahy, ktorou disponujú inštitúcie pri analýze zložitých hospodárskych situácií. Hoci výkon právomoci voľnej úvahy nie je vyňatý zo súdneho preskúmania Súdnym dvorom, rozsah tohto preskúmania je pomerne obmedzený.[23] V dôsledku toho je potrebné chápať rozsah pochybenia konštatovaného v rozsudku GLS reštriktívne.

16 — Rozsudok Carboni e derivati (C-263/06, EU:C:2008:128, body 39 až 41).

17 — Pozri rozsudky Fediol/Komisia (191/82, EU:C:1983:259, body 15 až 25) a Eurocoton/Rada (C-76/01 P, EU:C:2003:511, body 54 až 74).

18 — (C-458/98 P, EU:C:2000:531).

19 — Hoci chcem zdôrazniť, že antidumpingové opatrenia nemôžu trvať donekonečna, ako vyplýva z článku 11 základného nariadenia, je potrebné uviesť, že vzhľadom na ich povahu ochranných opatrení, a nie trestnoprávnych či správnych sankcií, sa pri nich neuplatňuje zásada *ne bis in idem*.

20 — (C-458/98 P, EU:C:2000:531, body 91 a 92).

21 — Pozri rozsudok Simon, Evers, & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 29).

22 — Rozsudky Nölle (C-16/90, EU:C:1991:402, body 11 a 12), Rotexchemie (C-26/96, EU:C:1997:261, body 10 a 11) a GLS (C-338/10, EU:C:2012:158, bod 22).

23 — Návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Sharpston vo veci Fliesen-Zentrum Deutschland (C-687/13, EU:C:2015:349, bod 35).

28. Okrem toho chcem uviesť jedno spresnenie týkajúce sa trvania antidumpingových opatrení, ktoré bolo zdrojom zmätku na strane účastníkov konania vo veci samej. Z článku 11 ods. 1 a 2 základného nariadenia z hľadiska odôvodnenia 20 tohto nariadenia totiž vyplýva, že antidumpingové opatrenie zostáva v platnosti len počas nevyhnutnej doby. Konečné antidumpingové opatrenie stráca platnosť päť rokov po svojom zavedení, pokiaľ z preskúmania nevyplynie, že ho treba zachovať.

29. Preskúmanie (opatrení, ktorých platnosť sa končí) v zmysle článku 11 ods. 2 základného nariadenia teda pre Komisiu znamená, že musí stanoviť nové obdobie prešetrovania. Dôvodom existencie predbežného preskúmania v zmysle článku 11 ods. 3 uvedeného nariadenia je navyše potreba reagovať na zmenu okolností. Prirodzene z toho vyplýva určenie nového obdobia prešetrovania. Účinnosť a aktuálnosť obdobia prešetrovania majú okrem toho osobitný význam pri náhrade antidumpingových ciel v súlade s článkom 11 ods. 8 základného nariadenia,[24] lebo pri tomto konaní prebieha prešetrovanie týkajúce sa vývozu zo strany výrobcu vývozcu do Únie, ako aj pri výpočte nového dumpingového rozpätia. V takom prípade môže byť Komisia nútená určiť dve obdobie prešetrovania.[25] Chcem však poukázať na to, že na konanie nasledujúce po vydaní rozsudku GLS a na prijatie sporného vykonávacieho nariadenia sa nevzťahuje ani jeden z vyššie uvedených prípadov.

30. Nakoniec treba pripomenúť, že základné nariadenie je potrebné vykladať z hľadiska dohody o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994 (GATT),[26] ktorá je uvedená v prílohe 1 A dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO) podpísanej v Marrákeši 15. apríla 1994 a potvrdenej rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994).[27]

31. Z vysvetliviek k antidumpingovej dohode však vyplýva, že dodržanie lehôt nie je povinné, pokiaľ sú dotknuté výrobky predmetom súdneho konania.[28] Je pravda, že toto objasnenie sa vzťahuje na ustanovenia tejto dohody týkajúce sa začatia prešetrovania a jeho následného priebehu, ktorého trvanie je v rámci WTO obmedzené na 18 mesiacov, pričom v práve Únie ho článok 6 ods. 9 nariadenia č. 384/96 obmedzil na 15 mesiacov. Toto pravidlo však podľa môjho názoru vyplýva zo všeobecnej zásady, podľa ktorej pri predĺžení antidumpingového konania v dôsledku následného súdneho konania nie je potrebné opätovne skúmať vecné podmienky uloženia antidumpingových ciel len z dôvodu uplynutia času. Napadnutím antidumpingového opatrenia na súde sa však, samozrejme, nesmie zo správneho konania stať *perpetuum mobile*. Táto zásada sa podľa môjho názoru vzťahuje aj na uplatňovanie článku 6 ods. 1 základného nariadenia.

2. Pripomienky z hľadiska preskúmania zákonnosti správneho konania

32. Z hľadiska preskúmania zákonnosti a pravidiel týkajúcich sa každého správneho konania vyplýva základ povinností, ktoré prináležia inštitúciám v prejednávanej veci, z článku 266 ZFEÚ, ktorý stanovuje, že inštitúcia, ktorej akt bol vyhlásený za neplatný, je povinná prijať opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku Súdneho dvora.

24 — Pozri bod 3.6 oznámenia Komisie o náhrade antidumpingových ciel (Ú. v. EÚ C 164, 2014, s. 9).

25 — Pozri vykonávacie rozhodnutie Komisie týkajúce sa žiadostí o náhradu antidumpingových ciel zaplatených pri dovoze ferosilícia pochádzajúceho z Ruska [C(2014) 9807 final)].

26 — Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s. 189; ďalej len „antidumpingová dohoda“.

27 — Ú. v. ES L 336, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/021, s. 82. Pozri rozsudok BEUC/Komisia (T-256/97, EU:T:2000:21, body 66 a 67).

28 — Článok 9.3.1. antidumpingovej dohody stanovuje: „Ak sa výška antidumpingového cla vymeria spätne, určenie konečného záväzku na zaplatenie antidumpingového cla sa uskutoční čo najskôr, obyčajne do 12 mesiacov, v žiadnom prípade však nie neskôr ako do 18 mesiacov po dátume, ku ktorému bola žiadosť o konečné určenie výšky antidumpingového cla predložená. Akékoľvek vrátenie sa vykoná okamžite a obyčajne do 90 dní nasledujúcich po stanovení konečného záväzku určeného podľa tohto odseku. V každom prípade, keď sa vrátenie neuskutočnilo do 90 dní, úrady na požiadanie poskytnú vysvetlenie.“

33. V tomto smere treba pripomenúť, že zrušenie aktu, ktorým bolo ukončené správne konanie pozostávajúce z viacerých fáz, akým je antidumpingové konanie, neznamená automaticky zrušenie celého konania, ktoré predchádzalo prijatiu napadnutého aktu. [29]

34. Antidumpingové konanie je príkladom konania, ktoré sa skladá z viacerých fáz. Následkom toho zrušenie nariadenia ukladajúceho antidumpingové opatrenia neznamená automaticky zrušenie celého konania pred prijatím daného nariadenia. Ako teda uvádza Rada vo svojich písomných pripomienkach, inštitúcie systematicky čiastočne opätovne otvárajú počiatočné prešetrovanie s cieľom odstrániť nesúlad pôvodného nariadenia so zákonom. Rozsah tohto opätovného otvorenia je preto obmedzený na vykonanie rozsudku súdu Únie, ktorým bolo zrušené pôvodné nariadenie. [30]

35. Súhlasím teda so stanoviskom inštitúcií v rozsahu, v akom tvrdia, že na vykonanie rozsudku konštatujúceho neplatnosť stačí vrátiť sa späť a odstrániť jednotlivú vadu zistenú Súdnym dvorom.

36. Treba však rozlišovať medzi samotným dôvodom neplatnosti, ktorým je v prejednávanej veci porušenie povinnosti náležitej starostlivosti pri určovaní normálnej hodnoty, na jednej strane, a vecnou pôsobnosťou takého dôvodu neplatnosti, t. j. jeho účinkami („*spread-effects*“) na celý akt, ktorý Súdny dvor vyhlásil za neplatný. Pôsobnosť procesnej vady totiž treba posúdiť na základe zisteného pochybenia. [31] Považujem za jasné, že môžu nastať situácie, v ktorých bolo prešetrovanie ako celok tak zle vedené, že treba konanie začať od začiatku. V takom prípade by to však malo jednoznačne vyplývať z rozsudku Súdneho dvora, ktorým bolo vykonávacie nariadenie vyhlásené za neplatné. V tejto súvislosti chcem spresniť, že rozsudok GLS nespochybnil ostatné zistenia uvedené v nariadení 1355/2008, ktoré sa týkajú napríklad ujmy, záujmu Spoločenstva a vývoznej ceny. Najmä nebola spochybnená dôkazná hodnota prešetrovania ako takého. Naopak, procesná chyba sa týkala neistoty v súvislosti s nedostatočnosťou údajov, pokiaľ ide o výber podobnej tretej krajiny.

### 3. O výbere obdobia prešetrovania

37. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy jadro problematiky spočíva v dodržiavaní hraníc právomoci voľnej úvahy, ktorú majú inštitúcie pri výkone rozsudku, ktorým Súdny dvor konštatoval neplatnosť antidumpingového nariadenia. Uvedenú právomoc možno vykonávať len v hraniciach cieľov sledovaných základným nariadením. [32]

38. Chcem poukázať na to, že obdobie prešetrovania upravené v článku 6 ods. 1 základného nariadenia má za cieľ najmä zabezpečiť, aby dôkazy, na základe ktorých sa určuje dumping a ujma, neboli ovplyvňované správaním dotknutých výrobcov po začatí antidumpingového konania, a teda aby konečné clo uložené v dôsledku konania bolo schopné účinne zabrániť ujme vyplývajúcej z dumpingu. [33]

29 — Pozri rozsudky Asteris a i./Komisia (97/86, 99/86, 193/86 a 215/86, EU:C:1988:199, bod 30) ako aj Fedesa a i. (C-331/88, EU:C:1990:391, bod 34).

30 — Pozri rozsudky Rada/Parlament (34/86, EU:C:1986:291, bod 47), Španielsko/Komisia (C-415/96, EU:C:1998:533, bod 31) a Industrie des poudres sphériques/Rada (C-458/98 P, EU:C:2000:531).

31 — Napríklad v prípade procesnej vady, ktorá nie je v rozpore so záujmami podniku, ktorý sa zúčastnil na antidumpingovom konaní. Dochádza k tomu, keď inštitúcie po vypočutí určitého podniku rozhodnú o uložení antidumpingového cla, svoje rozhodnutie však dotknutému podniku včas neoznámia.

32 — Rozsudok Eurocoton a i./Rada (C-76/01 P, EU:C:2003:511, bod 70).

33 — Rozsudok Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing/Rada (T-192/08, EU:T:2011:619, body 221 až 224).

39. V prejednávanej veci je teda pri posudzovaní účinkov dôvodu neplatnosti potrebné odpovedať na otázku, či je vzhľadom na túto funkciu obdobia prešetrovania možné odstrániť vadu vytýkanú Súdnym dvorom v rozsudku GLS bez prešetrovania na základe aktualizovaného obdobia a aktualizovaných údajov. Inými slovami, treba určiť, do akej miery mohla chyba pri určovaní normálnej hodnoty ovplyvniť posúdenie dumpingu. [34]

40. Z rozsudku GLS totiž vyplýva, že Komisia sa dopustila procesnej chyby, a nie vecného omylu. Z oznámenia o opätovnom otvorení vyplýva, že toto oznámenie je „rozsahovo obmedzené na prípadný výber analogickej krajiny a stanovenie normálnej hodnoty podľa článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia, ktorá sa použije na výpočet akéhokoľvek dumpingového rozpätia“. [35]

41. Chcem poukázať na to, že v odôvodneniach 43 a 86 sporného vykonávacieho nariadenia sú uvedené dva dôvody, na základe ktorých inštitúcie uskutočnili sporný výber. Na jednej strane „vzhľadom na zavedenie antidumpingových ciel by všetky údaje zozbierané počas nového obdobia prešetrovania boli ovplyvnené existenciou týchto antidumpingových ciel“ a na druhej strane „argumenty, ktoré strany predložili v súvislosti so svojím tvrdením, že v súčasnosti k dumpingu nedochádza, môže byť vhodnejšie prediskutovať v rámci predbežného preskúmania podľa článku 11 ods. 3 základného nariadenia“.

42. Odôvodnenie 54 sporného vykonávacieho nariadenia navyše potvrdzuje, že „vzhľadom na pripomienky, ktoré predložili strany, ich analýzu a napriek značnému úsiliu útvarov Komisie nedostatok spolupráce potenciálnych výrobcov z tretích krajín sa dospelo k záveru, že normálnu hodnotu nemožno stanoviť na základe ceny ani vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom, tak ako sa vyžaduje v článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia“.

43. Navyše ako tvrdí Rada, clá uložené sporným vykonávacím nariadením vyvolávajú účinky len počas zvyšnej doby platnosti nariadenia č. 1355/2008, a nie počas piatich rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti sporného vykonávacieho nariadenia. Prejednávané veci sa teda netýkajú prešetrovania začatého podľa článku 5 základného nariadenia. V rovnakom duchu Komisia ďalej uvádza, že nové preskúmanie ukázalo, že procesná vada skutočne nemala *nijaký vplyv na výsledok prešetrovania*. Výsledky počiatočného prešetrovania sú teda v rámci možností zahrnuté do výsledku posudzovania uvedeného v spornom vykonávacom nariadení. Úplne nové prešetrovanie týkajúce sa aktualizovaného obdobia prešetrovania by viedlo k značným časovým sklzom, ktoré by boli neoprávnené vzhľadom na nárok výrobného odvetvia Únie na túto ochranu a na skutočnosť, že procesná vada bola obmedzená na čiastočný aspekt.

44. V dôsledku toho sa domnievam, že v prejednávanej veci pochybenie pri určení podobnej krajiny neovplyvnilo ďalšie údaje použité pri výpočte antidumpingového cla. Teda hoci z logiky pravidiel obchodnej politiky by na prvý pohľad vyplývalo, že je potrebné použiť najnovšie údaje, podľa môjho názoru práve administratívna logika, podľa ktorej zákonnosť správneho aktu nemôže byť spochybnené neskorším vývojom skutkových okolností, víťazí v rámci dialektiky medzi týmito dvoma prístupmi v prejednávaných veciach. Inštitúcie teda neprekročili hranice svojej právomoci voľnej úvahy.

45. Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy preskúmanie sporného vykonávacieho nariadenia nemôže viesť ku konštatovaniu jeho neplatnosti.

34 — Súhlasím napokon so stanoviskom, ktoré vyjadrila generálna advokátka Sharpston v súvislosti s následkami vecných chýb, keď konštatovala, že samotná existencia faktických chýb – hoci zjavných – nemôže ako taká automaticky spôsobiť neplatnosť antidumpingového nariadenia. Dôležitá nie je zjavnosť chýb, ale to, či ich povaha bola taká, že nie je isté, či by Rada dospela k rovnakým záverom, keby mala k dispozícii správne údaje. Pozri návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Sharpston vo veci Bricmate (C-569/13, EU:C:2015:342, bod 61).

35 — Oznámenie o opätovnom otvorení, bod 3.

## VI – **Návrh**

46. Bez toho, aby bolo dotknuté preskúmanie ďalších uvedených dôvodov neplatnosti, navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na otázky položené zo strany Finanzgericht Düsseldorf a Finanzgericht Hamburg v tom zmysle, že preskúmanie vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 158/2013 z 18. februára 2013, ktorým sa opätovne ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov (najmä mandarínok atď.) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, nepreukázalo skutočnosti, ktoré by naznačovali jeho neplatnosť.